

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 163/2016
25.02.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Снежане Андрејевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у спору тужиле Т.Ђ. из Н.Б., коју заступа М.Ј., адвокат из Б., против туженог П.Ђ. из Б., кога заступа Г.Д., адвокат из Б., ради утврђења, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против решења Апелационог суда у Београду Гж 4427/2015 од 09.10.2015. године, у седници већа одржаној 25.02.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против решења Апелационог суда у Београду Гж 4427/2015 од 09.10.2015. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду П 7322/2010 од 14.05.2015. године обавезана је тужилца да туженом на име трошкова поступка исплати 1.739.250,00 динара у року од 15 дана од дана пријема преписа решења.

Апелациони суд у Београду је решењем Гж 4427/2015 од 09.10.2015. године преиначио првостепено решење и наложио туженом да тужилци на име трошкова парничног поступка исплати износ од 529.500,00 динара са припадајућом законском каматом почев од 28.06.2012. године.

Против овог правноснажног решења тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 404. а у вези одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП и у вези члана 23. став 1. и 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 55/2014) Врховни касациони суд је утврдио да ревизија туженог није дозвољена.

Тужба ради утврђења брачне тековине поднета је 06.12.2005. године. Другостепено решење о којим је одлучено о трошковима парничног поступка донето је 09.10.2015. године.

Према члану 403. став 3. ЗПП у имовинскоправним споровима у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, дозвољеност ревизије зависи од вредности предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде, или од вредности предмета спора који је у тужби означен.

Ревизија туженог у овом спору односи се на трошкове парничног поступка.

Према члану 28. ЗПП ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаних у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева. Камате, уговорена казна и остала споредна потраживања као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев.

У овој парници правноснажно је одлучено о главном захтеву, а ревизија је изјављена само на решење којим је одлучено о трошковима парничног поступка. Стога како трошкови парничног поступка не чине главни захтев не могу бити самостални предмет побијања у ревизији, па је Врховни касациони суд на основу одредбе члана 404. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Снежана Андрејевић, с.р.**